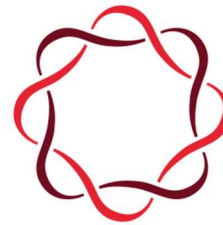

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til madk@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

FINANS
DANMARK

Hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om inkassovirksomhed og lov om kreditaftaler

Resumé

Resuméoverskrift

Finans Danmark anerkender intentionerne i lovforslaget om at sikre, at forbrugere får de nødvendige oplysninger af kreditgiver, og at kreditgiver i sine politikker og procedurer har forholdt sig til og fastlagt de nærmere rammer for, hvornår der indledes fyldestgørelsesprocedurer.

Vi finder imidlertid, at lovforslaget på en lang række punkter efterlader en del uklarheder. Det gælder bl.a. i forhold til at definere centrale begreber, ligesom det er uklart, hvordan de foreslåede regler spiller sammen med eksisterende regulering.

Vi finder således, at de brede formuleringer gør det vanskeligt at gennemskue rækkevidden af de foreslåede bestemmelser, hvilket giver stor uklarhed om hvordan reglerne skal efterleves.

På den baggrund opfordrer vi til, at Justitsministeriet uddyber lovforslagets bemærkninger i overensstemmelse med nedenstående høringssvar.

Hørings svar

31. august 2023

Dok: FIDA-1826564804-693287-v1

Kontakt Anne Aarup Fenger

Hørings svar til forslag om ændring af inkasso- og kreditaftaleloven

Finans Danmark skal indledningsvist takke for muligheden for at komme med bemærkninger til denne høring.

Kreditaftaleloven

Lovforslagets § 2, nr. 2 (ny § 11)

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 2, at indsætte en ny § 11 i kreditaftaleloven, hvorefter kreditgiver forud for ændring af vilkår og betingelser for en kreditaftale skal give forbrugeren en række oplysninger.

Formålet med bestemmelsen er at indføre en generel oplysningspligt for kreditgiver. Med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen udvides kreditgivers oplysningspligt således i forhold til de gældende regler om oplysningspligt, som primært vedrører ændringer i debitorrenten. Det fremgår også, at den foreslåede bestemmelse er et supplement til de allerede gældende oplysningsforpligtelser. Finans Danmark finder imidlertid, at den foreslåede bestemmelse er uklar på en række punkter, som bevirker en usikker retstilstand. Se nærmere nedenfor.

Bestemmelsen finder anvendelse ved ændringer af vilkår og betingelser for en kreditaftale. Vi finder det uklart, hvad der menes med "vilkår og betingelser". Er der tale om to forskellige begreber, f.eks. at "betingelser" retter sig mod de tilfælde, hvor kunden skal give samtykke, mens "vilkår" retter sig mod de tilfælde, hvor ændringen kan gennemføres ensidigt, eller er der tale om synonyme for det samme? Vi opfordrer til, at det præciseres i bemærkningerne, hvad der forstås med de enkelte betegnelser.

Tilsvarende gælder i forhold til, hvornår der er tale om en ændring, så institutionerne kan skelne en ændringsaftale fra en situation med en helt ny aftale. Normalt kan institutionerne kun ændre i en eksisterende aftale, hvis der er hjemmel her til, f.eks. med renter og andre priser. Vil en sådan ændring udgøre en ændring af vilkårene for lånet eller er det blot en udmøntning af det, der allerede er aftalt, og dermed at situationen falder uden for bestemmelsen? Vi finder endvidere, at det bør tydeliggøres, om bestemmelsen også gælder ændringer, der er en konsekvens af misligholdelsen, herunder ændringer der allerede er hjemlet i det samlede aftalegrundlag.

Hørings svar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

Endelig fremgår af bemærkningerne, at "Den foreslåede ordning indebærer, at forbrugeren forud for gennemførelse af ændringer af en kreditaftale skal modtage en klar og udtømmende liste over sådanne, en tidsplan for deres gennemførelse og en udførlig klagevejledning.". Det bør præciseres, hvad der menes med en "tidsplan for gennemførelsen af ændringerne".

I relation til varslings af ændringer i en kreditaftale bemærker vi, at den gældende regulering indeholder en varslingspligt i de tilfælde, hvor ændringerne er til *ugunst* for kunden, se f.eks. § 6, stk. 4, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder og § 11, stk. 2, i bekendtgørelse om god skik for boligkredit samt § 53 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Reguleringen indeholder ikke krav til varslings af ændringer, der er til kundens fordel.

Med den foreslåede §11 indføres en forpligtelse til at give forbrugeren en række oplysninger, uanset om ændringen er til fordel eller *ugunst* for forbrugeren. Oplysningerne ses dog umiddelbart at relatere sig til situationer, hvor ændringerne er til *ugunst* for kunden, f.eks. nr. 3-5, som vedrører klagemuligheder. Vi mener ikke, at den foreslåede bestemmelse bør ændre ved den gældende retstilstand, og at oplysningskravene således kun bør gælde i forbindelse med væsentlige ændringer af vilkår/betingelser, som er til *ugunst* for kunden.

I pengeinstitutternes kreditaftaler med forbrugere indgår ofte dele af instituttets generelle vilkår/forretningsbetingelser som en del af kreditaftalen, der dog indeholder vilkår, som relaterer sig til andre forhold (f.eks. indlånskonti) som ikke er reguleret af kreditaftaleloven. Det fremgår typisk af de generelle vilkår, at instituttet ensidigt kan ændre sine betingelser uden varsel, hvis ændringen er til fordel for forbrugeren og med et fastsat varsel, hvis ændringen ikke er til fordel for forbrugeren. Hvis kreditaftalen, som f.eks. en almindelig kassekredit, er omfattet af lov om betalinger, vil kreditaftalen også indeholde eller henvise til en rammeaftale, jf. lovens § 72 og ændringer heri skal ske i overensstemmelse med betalingslovens § 74.

Som lovforslaget er formuleret, vurderer vi at en ændring i de generelle vilkår/forretningsbetingelser vil blive omfattet af oplysningsforpligtelsen i den foreslåede § 11. Vi finder det imidlertid afgørende at få tydeliggjort, at bestemmelsen alene har betydning for de vilkår/betingelse, der har *direkte* indvirkning på kreditaftalen.

Som nævnt ovenfor fremgår det af bemærkningerne, at den nye bestemmelse er et *supplement* til gældende oplysningsforpligtelser. Det må efter vores opfattelse tolkes sådan, at ændringer aftalt på forhånd og som fremgår af aftalen

Hørings svar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

med forbrugeren, ikke er omfattet af oplysningsforpligtelsen i § 11. Det vil f.eks. være relevant i forhold til en aftale om refinansiering, som fremgår af låneaftalen/pantebrevet, og hvor betingelser og tidspunkt for ændringen er kendt af forbrugeren på forhånd, og inden aftalen indgås.

Det må herudover føre til, at § 11 ikke finder anvendelse ved f.eks. rente- og prisændringer, som allerede er reguleret i kreditaftaleloven § 9 og § 10, lov om finansiel virksomhed § 53 b samt god skik-bekendtgørelserne. Desuden vil det efter vores opfattelse ikke omfatte de situationer, hvor der i kreditaftalen er aftalt en referencerente, og hvor renteændringer sker på baggrund af ændringer i referencerenten, jf. § 9, stk. 3.

Hvis sådanne ændringer omfattes af den foreslåede bestemmelse, vil der være tale om en materiel udvidelse af kravene i de to eksisterende regler om de aftalemæssige rammer, ligesom det – i forhold til § 9, stk. 3 – vil give udfordringer med at give oplysningerne forud, idet instituttet i så fald ikke kan leve op til, at aftalen skal følge referencesatsen.

I relation til den tidsmæssige udstrækning af "forud for", følger det af bemærkningerne til § 11, nr. 1, at det skal gives i god tid før. Det ville være hensigtsmæssigt i bemærkningerne at sætte en ramme for det tidsmæssige aspekt heraf.

§ 11, nr. 1

Bestemmelsens rækkevidde i forhold til eksisterende ændringsklausuler er uklar, og betydningen i forhold til retstilstanden påvirkes derved tilsvarende.

§ 11, nr. 4

Med hensyn til oplysning om tidsfristen for indgivelse af klage, findes der ikke som sådan regler herom – og det ses vanskeligt på forhånd at oplyse specifikt om forældelse og passivitet, da det afhænger af de konkrete omstændigheder. På den baggrund finder vi, at det i bemærkningerne bør tydeliggøres, hvad der præcist skal oplyses efter nr. 4. I den forbindelse bør det desuden afklares, hvilken konsekvens manglende efterlevelse har for instituttet.

§ 11, nr. 5

Vi finder det u hensigtsmæssigt, at der allerede i varslingen skal angives en myndighed, som forbrugeren kan klage til. Det må være i alles interesse, at forbrugeren først klager til det pågældende institut, inden der indgives en klage til en myndighed. Hvis en forbruger ikke her får medhold i sin klage, er der allerede i dag en forpligtelse for institutterne til at henvise forbrugeren til den relevant klageinstans.

Hørings svar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

Lovforslagets § 2, nr. 3 (ny § 29 a)

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 3, at kreditgiver skal have "passende politikker og procedurer, der sikrer, at der udvises rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en fyldestgørelsesprocedure."

Finans Danmark vurderer, at de brede formuleringer af denne bestemmelse gør det vanskeligt at gennemskue bestemmelsens rækkevidde. Det er problematisk i forhold til kreditgivers mulighed for hurtig inddrivelse og dermed fyldestgørelse. I den forbindelse henvises f.eks. til formuleringen "udvises rimelig tilbageholdenhed" og "passende politikker og procedurer".

Det er vores opfattelse, at institutterne generelt udviser tilbageholdenhed med at tage inddrivelseskridt og iværksætte tvangsfuldbyrdelse. Bortset fra de tilfælde, hvor der er nødvendigt at tage skridt for at afbryde en forældelse, vil institutterne have selvstændig interesse i at foretage en vurdering af debtors betalingsevne og vurdere, om der kan og skal indgås en aftale med debitor om ændret afvikling. En sådan vurdering fordrer imidlertid aktuel indsigt i debtors forhold og det er langt fra en selvfølge, at instituttet har eller kan få dette.

Lovforslaget forholder sig ikke direkte til konsekvensen af, at kreditgiver ikke har tilstrækkelig indsigt i debtors forhold. Det fremgår at politikkerne og procedurerne skal tage hensyn til "bl.a. forbrugers økonomi". Det bør præciseres, at vurderingen om at udvise tilbageholdenhed skal ske på baggrund af konkret indsigt i debtors økonomi, og at der ikke er en selvstændig pligt til at lempe debtors vilkår.

Det står desuden ikke klart, om reglen indebærer en skærpelse af kravene til de vurderinger, der skal foretages både før og efter en evt. opsigelse er initieret (men før fyldestgørelse). Det fremgår endvidere ikke, hvordan der kan opnås visshed for, at kravene er opfyldt, eller hvilken dokumentation der kræves.

Det er afgørende, at forbrugeren samarbejder og indgår i dialog, hvis/når kreditgiver skal foretage en ændring af den eksisterende kreditaftale ud fra forbrugers forhold. Det er bl.a. nødvendigt, at forbrugeren indleverer økonomiske oplysninger, for at der kan foretages en kreditværdighedsvurdering, inden der iværksettes nye løsninger/aftaler. Kreditgiver kan ikke ensidigt afgøre, hvilke ændringer, der kan foretages af hensyn til forbrugeren. I forlængelse heraf finder vi det uklart, i hvilket omfang banken er forpligtet til at tage skridt som "forlængelse af kredit", "betalingsudskydelse/frihed" osv. også i de tilfælde, hvor kunden ikke reagerer på bankens henvendelser eller indgår i en dialog.

Hørings svar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

Tilsvarende forekommer det ikke klart, om et institut skal tilbyde forlængelse af lånet, hvis forbrugeren misligholder et lån, og lånet samtidig står til at ramme omkostningsloftet efter lov om forbrugslånsvirksomheder. Vægter hensynet til forbrugeren således tungere end til reglerne i lov om forbrugslånsvirksomhed, hvor en mulig "tilbageholdenhed" – f.eks. en refinansiering – måske kun kan ske ved at overskride ÅOP- og/eller omkostningsloftet.

I forlængelse heraf bør det afklares, hvordan reglerne om ændring og forlængelse af kreditaftalen harmonerer med kravene om at lave en ny kreditværdighedsvurdering. Det gælder, dels hvis kunden ikke ønsker at medvirke, dels hvis kreditværdighedsvurderingen tilsiger, at det ikke vil være forsvarligt med yderligere kreditgivning.

Herudover bør der i politikkerne/procedurene være muligt at differentiere mellem, om forbrugeres misligholdelse af kreditaftalen er af midlertidig eller vedvarende karakter, samt om en ændring af aftalen er formålstjenstlig, herunder om der således er udsigt til, at de økonomiske udfordringer hos låntager inden for rimelig tid kan løses ved mindre indgribende ændringer mv. Det bør også fremgå, at kreditgiver lovligt kan opsiges m.v., hvis det vurderes nødvendigt for at begrænse tab eller sikre kreditgivers retsstilling.

Den foreslåede bestemmelse regulerer fordringer, herunder fordringer sikret ved pant i fast ejendom, omfattet af kreditaftaleloven og ikke andre evt. usikrede fordringer, en forbruger måtte have. Dette forhold kan efter vores opfattelse medføre, at en forbruger udnytter kreditinstitutters forpligtelse til at indgå i dialog med låntager til at betale anden forfalden gæld, herunder usikrede fordringer.

Særligt i forhold til kreditaftaler og lån med pant i fast ejendom (særligt realkreditlån) er der forhold, der skal tages med i betragtning. Et realkreditlån opsiges først i forbindelse med den egentlige tvangsauktion og en forbruger kan afværge auktionen og forsætte låneaftalen ved at betale restancer og omkostninger helt frem til tvangsauktionen. Efterstående panthavere er ikke forpligtet til at respektere rentebeløb, der har været forfaldne i mere end 1 år, jf. § 40, stk. 4, i tinglysningsloven, og disse vil således ikke være omfattet af pantebrevet og vil først kunne dækkes efter sidste prioritet i ejendommen. Endvidere er der i § 40, stk. 3, særlige regler for forpanthavers beslutning om henstand i forhold til efterstående panthavere. Disse forhold kan samlet medføre en vis tilbageholdenhed med at give henstand på realkreditlån.

Hørings svar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

Det skal hertil bemærkes, at en omlægning af et pantebrev kræver samtykke fra efterstillede rettighedshavere, hvilket kan medføre, at forbrugerens andre kreditorer modsætter sig den løsning, kreditgiveren har tilbudt forbrugeren. Det afhænger derfor ikke altid kun af kreditgivers tilbageholdenhed og velvilje.

Det er afgørende for realkreditinstitutters og realkreditobligationers (realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer) rating, at tilbageholdenheden ikke forlænger inddrivelsesprocessen. Der er allerede beskyttelsesforanstaltninger i dansk lovgivning vedrørende inddrivelse af gæld, f.eks. i retsplejeloven om tvangsinddrivelse og i tinglysningsloven. En yderligere indskrænkning i inddrivelsesprocessen kan ændre rating-bureauernes syn på dansk realkredit. Det velkendte danske inddrivelsessystem bør kunne fortsætte uanfægtet forslaget til § 29 a, herunder blandt andet at lave en sædvanlig proces, hvor låntager er beskyttet i forhold til gældende regler i retsplejeloven mv.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Høringsvar

31. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-693287-v1

